ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

Ἱδρυτὴς : ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΡΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔΟΣ ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 30

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 23—84
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΔΕΥΤΕΡΑ
16
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
1963

Ἀνατολὴ 7.37΄, Δύσις 5.05
Μοδέστου καὶ Θεοφανοῦς
Ἔτος 30ὸν, ἀρ. φύλλου 1921

ΕΝΩ ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ Η ΝΕΑ ΒΟΥΛΗ

Καθ' ἣν στιγμὴν ὀλίγαι μόλις ὧραι μᾶς χωρίζουν ἀπὸ τὴν ψηφοφορίαν διὰ τὴν ἐκλογὴν προέδρου τῆς Βουλῆς, ἡ ὁποία θὰ δημιουργήσῃ τὴν λεγομένην «δεδηλωμένην» Ὑπουργικῆς κατά, τῆς κυβερνήσεως τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καὶ δύο μόλις 24ωρα ἀπὸ τὴν ψηφοφορίαν διὰ τὴν παροχὴν ψήφου ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου, θὰ πρέπει νὰ λεχθοῦν μερικαὶ ἀλήθειαι, τόσον ἵνα μὴ παραπλανῶνται ἡ Κοινὴ Γνώμη, ὅσον καὶ ἵνα μὴ εὑρίσκουν ἔδαφος, μεταξὺ τῶν ἀφελῶν οἱ ὁποῖοιδήποτε χονδροειδεῖς ἰσχυρισμοὶ εἴτε τῆς Ε. Κ. εἴτε τῆς ΕΡΕ.

Ἀλήθεια διὰ τὴν Ε. Κ.

Μία μεγάλη λοιπὸν ἀλήθεια αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἶναι ἡ ἑξῆς:

Ὅτι ἡ Ε. Κ. πεισθεῖσα ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἐξασφαλίσῃ ψῆφους προσχωρούντων εἰς αὐτὴν βουλευτῶν τῆς Ε. Ρ. Ε., εἴτε τῆς ΕΔΑ, ἤρχισε νὰ προλειαίνῃ τὸ ἔδαφος, ἵνα τελικῶς δηλώσῃ, ὅτι θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐστω καὶ ἂν ψηφισθῇ μόνον ἀπὸ τὴν ΕΔΑ, σπεύσασα ἤδη διὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ νὰ εἴπῃ, περίπου ὅτι αἱ ψῆφοι εἶναι ἄνευ... χρώματος καὶ ὅτι, ἐπειδὴ ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ Βουλὴ (δηλαδὴ ἡ Ε. Κ. καὶ ἡ ΕΔΑ) ἔδωσε ψῆφον ἐμπιστοσύνης, μὲ τὴν σειράν της καὶ ἡ Κυβέρνησις εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν.

Νέαι ἐκλογαὶ

Ἡ δευτέρα μεγάλη ἀλήθεια εἶναι, ὅτι ἡ Ε. Κ. πράττει πολὺ ὀρθῶς (πρὸς τὸ συμφέρον της) ζητοῦσα τὴν διενέργειαν νέων ἐκλογῶν, διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον, ὅτι αὗται θὰ ἀποδοῦν ὑπὲρ αὐτῆς, ὁσονδήποτε καὶ ἄν εἶναι ἀνήθικον, τὸ ὅτι ὅσοι θὰ ψηφίσουν τώρα τὴν Ε. Κ. ἐνῶ τὴν 3ην Νοεμβρίου ἐψήφισαν ΕΡΕ ἢ Κόμμα Προοδευτικὸν, θὰ εἶναι οἱ καιροσκόποι καὶ οἱ φιλοτομαρισταί, οἱ ὁποῖοι ἀρέσκονται νὰ «εἶναι μὲ τοὺς κερδισμένους» καὶ ὄχι διότι, πιστεύουν ὅτι τὸ πρῶτον κόμμα (ἡ Ε. Κ.) ὄντως ἀξίζει νὰ κυβερνᾶ τὴν χώραν.

Ἡ ἀλήθεια διὰ τὴν ΕΡΕ

Ἡ τρίτη ἀλήθεια, (συνέπεια τῆς δευτέρας) εἶναι ὅτι ἡ ΕΡΕ δὲν θέλει ὅπως αἱ νέαι ἐκλογαὶ διενεργηθοῦν ΤΩΡΑ. Καὶ δὲν τὸ θέλει, διότι γνωρίζει πολὺ καλῶς, ὅτι αὗται θὰ ἀποβοῦν εἰς βάρος της. Τὶ συμφέρει εἰς τὴν Ε. Ρ. Ε.; Ἀλλὰ εἶναι φανερόν. Τὴν συμφέρει νὰ κερδίσῃ χρόνον. Καὶ ὁ χρόνος αὐτὸς εἶναι ἕως δύο ἔτη, τὸ ὀλιγώτερον, ἅτινα χρειάζονται διὰ νὰ ὀργανωθῇ κομματικῶς, ἐπειδὴ ἡ λέξις «ὀργάνωσις» ὅσον ἀφορᾶ τὴν λεγομένην δεξιὰν παράταξιν εἶναι ἄγνωστος εἰς τὸ λεξιλόγιόν της τόσον, ὅσον ἀντιθέτως εἶναι ἐπείγουσα ἡ ἐνστέρνισίς της ἀπὸ ἐκείνους ποὺ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν τύχην της.

Τὶ πρέπει νὰ γίνῃ

Γεννᾶται λοιπὸν τὸ ἐρώτημα: μὰ τὶ θὰ γίνῃ; Δὲν γνωρίζομεν. Δυνάμεθα ὅμως νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς ἕνα ἄλλο ἐρώτημα: Τὶ ΠΡΕΠΕΙ νὰ γίνῃ; Καὶ ἡ ἀπάντησίς μας εἶναι ἡ ἑξῆς:

Νέαι ἐκλογαὶ δὲν πρέπει νὰ διενεργηθοῦν τώρα ἀμέσως, ἀλλὰ τοὐλάχιστον μετὰ 12μηνον καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ΕΝΤΟΣ ΤΑΚΤΗΣ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ ἡ ὁποία κάλλιστα δύναται νὰ καθορισθῇ ἀκόμη καὶ κατόπιν συναντήσεως τῶν κ. κ. Π. Κανελλοπούλου καὶ Γ. Παπανδρέου, ἀφοῦ προηγουμένως ἐγκατοικηθοῦν εἰς τὸν διάδρομον αἱ προσωπίδες τῶν δήθεν «ἰσχυρῶν». Θὰ πρέπει δὲ νὰ ἀναβληθοῦν, ὄχι διότι θὰ βλάψουν τὴν Ε. Κ., ἢ διότι θὰ ὠφελήσουν τὴν ΕΡΕ, ἀλλὰ διότι ἀρκούντως θὰ βλάψουν τὴν χώραν καὶ οὐδένα πρόκειται νὰ ὠφελήσουν οὐσιαστικῶς. Τὸ δεύτερον δὲ αὐτὸ ἰσχύει εἰδικώτερον διὰ τὴν Ε. Κ. ἡ ὁποία καλὸν εἶναι νὰ μὴ ἐπιδιώκῃ νὰ ἐκλέξῃ βουλευτὴς πέραν τῶν 138, στηριζομένη εἰς ἐκείνους τοὺς ψηφοφόρους, οἱ ὁποῖοι θὰ τὴν ψηφίσουν ὄχι ἀπὸ ἐκτίμησιν πρὸς τὸ πρόγραμμά της, ἀλλὰ ἁπλῶς διότι αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἶναι τὸ πρῶτον κόμμα, καὶ συνεπῶς θὰ τὴν ἐγκαταλείψουν μὲ τὸ πρῶτον φύσημα τοῦ ἀνέμου, ἀργότερον, δοθέντος ὅτι ἡ Ε. Κ. μαζὶ μὲ τὰ χειροκροτήματα, ἤρχισε νὰ εἰσπράττῃ καὶ τὰς πρώτας ἐπικρίσεις καὶ ἀπογοητεύσεις. Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῶν ἀνωτέρω θὰ πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ, ὅτι καὶ τὰ περὶ σχηματισμοῦ κυβερνήσεως ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ δὲν ἔχουν ἠθικὸν ἔρεισμα καὶ στεροῦνται σοβαρότητος. Ὄντως δυστυχῶς, ἢ εὐτυχῶς, κυβέρνησιν Ε. Κ. καὶ ΕΡΕ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχωμεν καὶ ἄν τὴν ἔχωμεν οὐδεὶς θὰ τὴν σέβεται καὶ οὐδεὶς θὰ τὴν πιστεύῃ. Θὰ ἀποτελῇ συμβίωσιν ἄν ὄχι παράνομον, ἀλλὰ ὁπωσδήποτε, ὅμως ἀνήθικον καὶ ὡς τοιαύτη εἶναι ἀπορριπτέα.

Ἡ λύσις

Λύσις, συνεπῶς, λογικὴ, χρήσιμος, ὀρθὴ καὶ λύσις πρὸ παντὸς τιμία εἶναι μόνον μία:

Ἡ παροχὴ ψήφου ἐμπιστοσύνης εἰς τὴν σημερινὴν κυβέρνησιν τοῦ κ. Παπανδρέου διὰ νὰ κυβερνήσῃ τὴν χώραν ἐπὶ ΩΡΙΣΜΕΝΟΝ χρονικὸν διάστημα μεταξὺ ἑνὸς καὶ δύο ἐτῶν καὶ ὄχι φυσικὰ ἐπὶ τετραετίαν, ὡς λέγει ὁ βουλευτὴς Λαρίσης κ. Χρ. Γραμματίδης ἢ ὅσοι συμφωνοῦν μαζί του. Καὶ εἶναι χρήσιμος ἡ περίοδος αὐτὴ καὶ εἰς τὴν Ε. Κ. διὰ νὰ ἀποδείξῃ πόσας ἀπὸ τὰς προεκλογικάς της ἐπαγγελίας δύναται νὰ πραγματοποιήσῃ ἤ, τέλος πάντων, ἵνα καταδειχθῇ κατὰ πόσον αἱ ἑλληνικαὶ κυβερνήσεις δύνανται νὰ γίνουν φιλολαϊκώτεραι, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ε. Ρ. Ε., τοὐλάχιστον διὰ νὰ εὕρῃ τὸν ἀναγκαῖον χρόνον διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσίν της, δοθέντος ὅτι ἀπὸ ὀργανωτικῆς πλευρᾶς, ἡ ὁποία ἔχει ἀπολύτως σχέσιν καὶ μὲ τὴν δημοκρατικὴν της ὑπόστασιν, εὑρίσκεται αὐτὴν τὴν στιγμήν, ὑπὸ τὸ μηδὲν.

Ὁ κ. Π. Κανελλόπουλος, ἀμέσως καὶ σαφῶς ἀντιληφθεὶς ὅλας τὰς ἀνωτέρω ἀληθείας, ἀλλὰ καὶ ἐπιλέξας τὴν δημοκρατικὴν ὁδὸν διὰ νὰ ἀναδειχθῇ εἰς τὴν ἡγεσίαν καὶ τὴν δημοκρατικοποίησιν τῆς ΕΡΕ ἐπιδιώκων ἵνα τεθῇ τέρμα εἰς τὸ καθεστὼς τῆς ἀπομονώσεως καὶ τῶν μυστικοσυμβουλίων τοῦ κ. Καραμανλῆ, ἀπεδείχθη σώφρων. Καὶ ἄν τὴν τακτικὴν αὐτήν: τὴν τακτικὴν τῆς δημοκρατικοποιήσεως καὶ ὀργανώσεως τοῦ κόμματος τὴν ἐπεκτείνῃ, τότε θὰ ἔχῃ ἐπιτύχῃ εἰς τὴν νέαν του ἀποστολὴν, ὄχι πλέον ὡς «πολύτιμος συνεργάτης» ἀλλὰ ὡς πολύτιμος ἀρχηγὸς καὶ ἡγέτης.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΥΤΟΥ ΑΓΙΟΤΗΤΑ ΤΟΝ ΠΑΠΑΝ ΠΑΥΛΟΝ ΤΟΝ ΣΤ΄

"Αγιε Πάτερ,

Ὁ «Ἐθνικὸς Κήρυξ» Πατρῶν ἔχει τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐτυχίαν νὰ ὑποβάλῃ ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Ὑμετέρας Ἁγιότητος ἐν τῇ εὐχῇ καὶ τῇ πεποιθήσει, ὅτι θέλει εἰσακουσθῇ, ἐκεῖνο ὅπερ αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἀποτελεῖ Παμπατραϊκὸν πανελλήνιον καὶ πανορθόδοξον αἴτημα:

Νὰ σᾶς παρακαλέσῃ μὲ σεβασμὸν καὶ πίστιν, ὅπως θελήσητε νὰ ἐκπληρωθῇ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Σας μία ὑπόσχεσις, ἥτις περὶ τὸ ἔτος 1460 ἐδίδετο ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ὑμῶν Προκατόχου Πάπα Πίου τοῦ Β΄ πρὸς τὸν ἐκ Πατρῶν εἰς Ρώμην ἀφιχθέντα καὶ τὴν θείαν Κάραν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου πρὸς φύλαξιν ἀπὸ πάσης βεβηλώσεως ἐκ χειρῶν ἀλλοθρήσκων παραδώσαντα, ἄρχοντα τότε τῶν Πατρῶν Θωμᾶν Παλαιολόγον.

Νὰ ἐκπληρωθῇ τουτέστιν ἡ ὑπόσχεσις ὅπως ἡ Ἁγία Κάρα τοῦ Πρωτοκλήτου τῶν Ἀποστόλων Ἀνδρέου ἀποδοθῇ εἰς τὴν πόλιν, εἰς ἣν ὁ τοῦ Κουφαίου Αὐτάδελφος ἐδίδαξε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ δι' αὐτὸ ἐμαρτύρησεν ὑποστὰς σταυρικὸν θάνατον.

Εἰς τὴν θερμὴν αὐτὴν ἔκκλησιν προβαίνει "Αγιε Πάτερ ὁ «Ἐθνικὸς Κήρυξ» διερμηνεύων ἱερὸν αἴτημα τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν καὶ τῆς χώρας ὁλοκλήρου ἐν τῇ ἐλπίδι, ὅτι καὶ Ὑμεῖς ἠθέλατε κρίνῃ εὐτυχῆ συγκυρίαν καὶ τὴν στιγμὴν κατάλληλον, ὅπως ἡ μεγάλη τοῦ ἱστορικοῦ αὐτοῦ γεγονότος ἐξαγγελία γίνῃ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ὑμετέρας ἐπίσης ἱστορικῆς καὶ σημαντικῆς εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ χρονικὰ ἐξόδου ἐκ τῆς Ἁγίας Ἕδρας τοῦ Βατικανοῦ καὶ προσκυνήματός Σας εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους τῆς Παλαιστίνης, τὸν προσεχῆ μῆνα Ἰανουάριον τοῦ 1964 γεγονότα ἅτινα κατὰ τὴν κοινὴν τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν εὐχὴν καὶ ἐπιθυμίαν ἀσφαλῶς θὰ ὁδηγήσουν καὶ εἰς προσέγγισιν καὶ εἴθε καὶ εἰς ἕνωσιν τῶν δύο ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν.

"Αγιε Πάτερ, ἐπικαλοῦμενοι τὴν ἀπόδοσιν δικαιοσύνης ἐπιτρέψατέ μας νὰ ἔχωμεν τὴν βεβαιότητα, ὅτι θὰ ἱκανοποιήσητε τὸ περιπόθητον τοῦτο αἴτημα καὶ ὅτι θὰ προβῆτε εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν πρᾶξιν Ἀγάπης, καὶ πρᾶξιν μεγάλην ἐν τῇ Ἱστορίᾳ, οἵα ὄντως θὰ εἶναι ἡ ἐπιστροφὴ τῆς Κάρας τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν, ὅπου ἤδη ἡ ἀνέγερσις περικαλλεστάτου καὶ μεγαλοπρεποῦς νέου Ἱεροῦ Ναοῦ εὑρίσκεται ἐν τῷ περατοῦσθαι, μέλλουσα νὰ ἀποτελέσῃ μέγα τῆς Χριστιανοσύνης Μνημεῖον.

ΕΥ ΧΕΤΗΣ

Ο "ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ,, ΠΑΤΡΩΝ

Ἐν ὄψει τῆς ψηφοφορίας εἰς τὴν Βουλὴν

ΑΡΧΙΖΕΙ ΚΡΙΣΙΜΟΣ ΕΒΔΟΜΑΣ ΣΟΒΑΡΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΞΕΛΙΞΕΩΝ

Ὁ κ. Παπανδρέου συνειργάσθη Χθὲς μετὰ τοῦ Βασιλέως

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν 11ην π.μ. χθὲς ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Παπανδρέου, ἀνῆλθεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα Τατοΐου καὶ ἐγένετο δεκτὸς εἰς συνεργασίαν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, διαρκέσασαν μιαν ὥραν.

Ὁμιλῶν πρὸς τοὺς δημοσιογράφους κατὰ τὴν κάθοδόν του ἐκ τῶν Ἀνακτόρων, ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐδήλωσεν, ὅτι ἐξέθεσε πρὸς τὸν Ἄνακτα τὰς ἀπόψεις του ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ θέματος.

Ἐξ ἄλλου τὴν 12.30 μεσημβρινήν, ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Στεφανόπουλος ἐγένετο δεκτὸς εἰς ἀκρόασιν ὑπὸ τῆς Α.Μ., τοῦ Βασιλέως.

Θεωρεῖται βέβαιον, ὅτι ὁ κ. Παπανδρέου συνεζήτησε μετὰ τοῦ Βασιλέως τὴν τηρητέαν στάσιν τῆς Ε.Κ., εἰς ἣν περίπτωσιν ἡ κυβέρνησις λάβῃ ψῆφον ἐμπιστοσύνης μόνον ἀπὸ τὴν ΕΔΑ., καὶ ὅτι ἀσφαλῶς θὰ ἐξέθεσε τὴν ἄποψιν, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἔχει δικαίωμα νὰ κρίνῃ ἂν θὰ πρέπει νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν ἤ ὄχι, ὁπότε θὰ πρέπει κατὰ τὸν κ. Παπανδρέου νὰ διενεργηθοῦν τὸ ταχύτερον νέαι ἐκλογαί. Ἀντίθετον ἄποψιν, ἤτοι τὴν ἄποψιν, ὅτι ἡ παροῦσα Βουλὴ δύναται νὰ δώσῃ καὶ ἄλλας λύσεις, χωρὶς προσφυγὴν εἰς τὰς ἐκλογάς, ἔχει ἐκθέσει διὰ τοῦ ἀρχηγοῦ της κ. Π. Κανελλοπούλου ἡ ΕΡΕ.

Γενικῶς πάντως ἡ διευκρίνισις τῆς πολιτικῆς καταστάσεως θὰ ἐπέλθῃ μεθαύριον Τετάρτην ὁπότε θὰ διεξαχθῇ ψηφοφορία διὰ τὴν παροχὴν ψήφου ἐμπιστοσύνης πρὸς την κυβέρνησιν τοῦ κ. Παπανδρέου.

Η ΒΟΥΛΗ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Α΄ Συνόδου τῆς Ζ΄ Βουλευτικῆς Περιόδου θὰ γίνῃ εἰς πανηγυρικὴν συνεδρίασιν, τὴν πρωΐαν σήμερον Δευτέραν. Οἱ ἐκλεγέντες βουλευταὶ ἐκλήθησαν διὰ τὴν 11 π. μ. Θὰ προεδρεύσῃ ὁ διὰ τελέσας πρῶτος ἀντιπρόεδρος κατὰ τὴν τελευταίαν σύνοδον τῆς διαλυθείσης Βουλῆς κ. Δ. Θανόπουλος, βουλευτὴς Καρδίτσης.

Ἐν ἀρχῇ τῆς συνεδριάσεως θὰ ἀναγνωσθῇ τὸ Β. Διάταγμα περὶ συγκλήσεως τῆς Βουλῆς. Θὰ ἀκολουθήσῃ ἁγιασμός, τελεσθησόμενος ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν. Ἀκολούθως, θὰ γίνῃ ἡ ὁρκωμοσία τῶν βουλευτῶν. Μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν ἡ συνεδρίασις θὰ διακοπῇ ἐπ' ὀλίγον, ἐν ἀναμονῇ τῆς προσελεύσεως τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Διαδόχου εἰς τὸ Βουλευτήριον, τὴν 11.41 π. μ.

Τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Διάδοχον θὰ ὑποδεχθοῦν εἰς τὰ προπύλαια τοῦ Βουλευτηρίου ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Γ. Παπανδρέου καὶ ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Δ. Θανόπουλος, οἱ ὁποῖοι καὶ θὰ ὁδηγήσουν αὐτοὺς ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῆς συνεδριάσεως.

Εὐθὺς ἀμέσως ὁ Βασιλεὺς θὰ ἀναγνώσῃ τὸν λόγον τοῦ Θρόνου καὶ θὰ κηρύξῃ τὴν ἔναρξιν τῆς Α΄ Συνόδου τῆς Ζ΄ Βουλευτικῆς Περιόδου.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Λόγου τοῦ Θρόνου, ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Διάδοχος θὰ ἀποχωρήσουν τοῦ Βουλευτηρίου, κατὰ τὴν τάξιν τῆς προσελεύσεώς των.

Η ΕΚΛΟΓΗ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Μετὰ τὴν εἰς τὴν αἴθουσαν ἐπάνοδον τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ προσωρινοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, ἡ συνεδρίασις θὰ διακοπῇ διὰ τὸ ἀπόγευμα τῆς σήμερον ὅτε καὶ θὰ διεξαχθῇ ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, διὰ μυστικῆς διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορίας.

Ἡ ἐκλογὴ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Προεδρείου (τριῶν ἀντιπροέδρων, δύο κοσμητόρων καὶ τεσσάρων γραμματέων) θὰ διεξαχθῇ αὔριον, πιθανῶς δὲ καὶ μεθαύριον.

Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν θὰ παραστοῦν πλὴν τοῦ προέδρου καὶ τῶν μελῶν τῆς κυβερνήσεως, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τὰ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ Σώματος, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων δογμάτων καὶ ἀποστολῶν, αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΜΕΓΙΣΤΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ

ΜΕΤΑ ΔΕΚΑΕΤΗΡΙΔΑΣ, Η ΠΡΩΤΗ ΕΞΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΕΚ ΒΑΤΙΚΑΝΟΥ

Τοῦ καθολικοῦ ἱερέως κ. Νικηφ. Βιδάλη

Πανθομολογουμένως κατάπληξιν προεκάλεσεν εἰς τὴν κοινὴν γνώμην ἡ ἀναγγελία ἐκ τοῦ Βατικανοῦ περὶ τοῦ προσεχοῦς ταξιδίου τοῦ Ἁγίου Πατρὸς Παύλου τοῦ Στ΄ εἰς Ἁγίους Τόπους, ὡς προσκυνητοῦ. (4 ἕως 6 Ἰανουαρίου 1964). Εἶναι δέ ἐξόχως ἡ γενικὴ αὐτὴ κατάπληξις, καθολικῶν καὶ μή, διότι ἡ ἔξοδος τοῦ Πάπα ἐκ τῆς Ἰταλίας θεωρεῖται ὡς σπάνιον φαινόμενον εἰς τὴν μακραίωνον Ἱστορίαν τῆς Παπωσύνης.

Ἐκ τῶν 264 Παπῶν τῆς Καθολικῆς ἐκκλησίας μόνον δύο ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν: ὁ Πίος στ΄ (1775 —1799) καὶ ὁ διάδοχός του Πίος ὁ Ζ΄ (1.800 — 1823). Εἶναι γνωστὸν ὅμως ἐκ τῆς Ἱστορίας ὅτι, ἀμφότεροι οἱ ὡς ἄνω Πάπαι μᾶλλον ἠναγκάσθησαν ἀπὸ τοὺς διπλωματικοὺς παράγοντας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης νὰ ἀφήσουν τὴν Ἰταλίαν. Ὁ Πίος Στ΄, εἶχε μεταβῇ εἰς Βιέννην τὸ 1782 ἵνα ἐπισκεφθῇ τὸν Ἰωσὴφ Β΄, τοῦ ὁποίου ἡ θρησκευτικὴ πολιτικὴ πολὺ τὸν ἀνησύχει. Τὴν 20ην Φεβρουαρίου τοῦ 1798 ἀπήχθη ὡς αἰχμάλωτος ἐκ τῶν στρατευμάτων τοῦ Βονοπάρτη τὰ ὁποῖα κατέλαβον τὴν Ρώμην. Ὅταν δέ ὁ αἰχμάλωτος Πάπας παρεκάλει τὸν στρατηγὸν Χάλλερ νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ ἀποθάνῃ εἰς Ρώμην, ἐκεῖνος ἐπαισχύντως τοῦ ἀπήντησε:

«Ἡμπορεῖτε παντοῦ ν' ἀποθάνετε».

Ὁ διάδοχός του, Πίος ὁ Ζ΄ μετέβη εἰς Παρισίους τὸ 1804 διὰ νὰ στέψῃ τὸν Ναπολέοντα εἰς τὴν Παναγίαν τῶν Παρισίων. Τὸ ὅτι ὁ Πίος Ζ΄ ἐξηναγκάσθη εἰς τοῦτο ἀπὸ ἐντόνους διπλωματικὰς πιέσεις καὶ ὅτι οὐδόλως ἦτο εὐχαριστημένος διὰ τὸ ταξίδι του αὐτό, σαφῶς τὸ μαρτυροῦν τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ Καρδιναλίου Κονσάλβι, ὅστις χαρακτηριστικὰ παρατηρεῖ: «Ἐπῆγε σὰν ἕνας ἁπλὸς ἱερεὺς πού καλεῖ ὁ Κύριός του διὰ νὰ τελέσῃ λειτουργίαν».

Ἐκ τῆς ἱστορίας εἶναι γνωστὰ πόσα δεινὰ ὑπέφερεν ὁ Πιοντίφιξ οὗτος ἀπὸ τὸν Μέγα Αὐτοκράτορα καὶ κυρίαρχον τῆς Εὐρώπης Ναπολέοντα. Οὕτω, τὸ ἔτος 1808, ὁ Ναπολέων κατέλαβε τὴν Ρώμην καὶ ἐξώρισεν τὸν Πάπα εἰς Φοντενεμπλὼ τῆς Γαλλίας, ὅπου καὶ παρέμεινεν μέχρι τὸ 1814, ὅτε καί ἠλευθερώθη. Ἔκτοτε, οὐδεὶς ἐκ τῶν Παπῶν ἐτόλμησε νὰ ἐξέλθῃ τοῦ Ἰταλικοῦ ἐδάφους. Μόνον, εἰς τὰς ἡμέρας μας, Πίος ὁ ΙΒ΄ (1939—1958) καὶ ὁ Ἰωάννης ΚΓ΄ (1958 —1963) ἐσχεδίαζαν νὰ μεταβοῦν εἰς Λουρδην ὡς προσκυνηταί, χωρὶς ὅμως νὰ δυνηθοῦν νὰ πραγματοποιήσουν τὸ σχέδιόν των αὐτό. Ὁ μὲν πρῶτος διότι δέν εὗρε τὸν κατάλληλον χρόνον, ὁ δέ δεύτερος διότι δέν ἐπρόλαβεν.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1870 ὁπότε τὰ Ἰταλικὰ στρατεύματα εἶχον καταλάβει τὴν Ρώμην οἱ Πάπαι ἦσαν κλεισμένοι ἐντὸς τοῦ μικροσκοπικοῦ κρατιδίου τοῦ Βατικανοῦ καὶ δέν ἐξήρχοντο ποτέ εἰμὴ μόνον διὰ νὰ μεταβοῦν εἰς τὸ ἐν Καστέλγκαντόλφο θέρετρόν των. Πρῶτος ὁ Ἰωάννης ΚΓ΄ ἔσπασε τὴν αὐστηροτάτην αὐτὴν παράδοσιν, τῆς τρόπον τινά, αὐτοφυλακίσεως τοῦ Πάπα ἐκτὸς τοῦ Βατικανοῦ, διὰ νὰ μεταβῇ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1962 εἰς τὰ προσκυνητήρια τῆς Λωρέττης καὶ Ἀσσίζης, διὰ νὰ προσευχηθῇ ὑπὲρ τῆς καλῆς ἐκβάσεως τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου τοῦ Βατικανοῦ ἥτις ἔκαμε τὴν ἔναρξίν της εἰς τὰς 11 Ὀκτωβρίου 1963.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΒΙΔΑΛΗΣ
Ἱερεύς

Η ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τοῦ κ. Π. ΠΑΠΑΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ἀπὸ 17—27 Ἰανουαρίου ἐζήτησε τὴν αἴθουσαν Ἐκθέσεων τῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης, προκειμένου νὰ παρουσιάσῃ νέαν ἐργασίαν του, ὁ γνωστὸς συμπολίτης ζωγράφος κ. Χαρ. Παλαιολόγου. Ὁ ἐν λόγῳ καλλιτέχνης μας θὰ ἐκθέσῃ περὶ τοὺς 80 μικροὺς καὶ μεγάλους πίνακας, προσφάτου δημιουργίας του, ποὺ καθ' ὁμολογίαν εἶναι ἰδιαιτέρων ἀξιώσεων καὶ συγκετρώνουν ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΒΡΑΔΥΑ

Αὔριον τὴν 8 μ.μ., εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς «Διακιδείου Σχολῆς Λαοῦ» θὰ λάβῃ χώραν κινηματογραφικὴ προβολὴ ἐξ ἐγχρώμων φίλμς ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος (τουριστικοῦ καὶ μορφωτικοῦ περιεχομένου) ὀργανουμένης ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα Ἑλληνοϊταλικοῦ Συνδέσμου καὶ Ἰταλικοῦ Ὑποπροξενείου, ὡς καὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις Γεν.Προξενείου τῆς Ἰταλίας καὶ τοῦ Ἰταλικοῦ Ἰνστιτούτου Ἀθηνῶν. Ἡ εἴσοδος θὰ εἶναι ἐλευθέρα.

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Τὸ ἐνταῦθα Γραφεῖον τῆς Ἀμερικανικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν — ὡς πληροφορούμεθα — κατὰ τὸν προσεχῆ μῆνα Ἰανουάριον θὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν πόλιν μας καὶ ἀπὸ τῆς αἰθούσης τῆς «Φιλαρμονικῆς» πρόγραμμα περιλαμβάνον ἓν ρεσιτὰλ πιάνου διακεκριμένης Ἀμερικανίδος Καλλιτέχνιδος ὡς συναυλίας 20μελοῦς μικτῆς Ἐφηβικῆς Χορωδίας Ἀμερικανικῆς πόλεως ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τριῶν μαέστρων.

Ἡ δευτέρα ἐκδήλωσις ἡ ὁποία θὰ πραγματοποιηθῇ τὸ τρίτον 10ήμερον τοῦ ἐν

Συνέχεια εἰς τὴν 8ην σελίδα

ΠΕΡΙ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΤΙΠΟΣ ΚΑΙ ΟΥΣΙΑ

Δὲν γνωρίζομεν ἄν ὄντως ὑπόκειται εἰς δικαστικὴν δίωξιν ὁ ἀντιστράτηγος κ. Βέλλιος, τέως Διοικητὴς τοῦ Α΄ Σώματος Στρατοῦ δι' ὅσα ἐπράξαν εἰς τὴν ἐπὶ τῇ ἀποστρατείᾳ του ἡμερησίαν διαταγὴν καὶ ἀποτελοῦντα βάσιν ἀποκαλυπτικὰς κατηγορίας περὶ κομματισμοῦ καὶ ἀδικιῶν ἐκ μέρους τῆς παρούσης κυβερνήσεως καὶ τῶν διαλυτικῶν της εἰς βάρος τοῦ στρατοῦ ἐνεργειῶν. Ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ὅμως εἶναι πασίδηλα εἶναι δύο τινά: Πρῶτον ὅτι ἡ ἐνέργεια τοῦ κ. Βέλλιου πορεῖ νὰ εἶναι ἀσυνήθιστη, ὁπωσδήποτε ὅμως εἶναι θαρραλέα καὶ 100% ἀνδρική. Δεύτερον ὅτι ὁ κ. Παπανδρέου ἀπόφασε μὲν τὴν δικαστικὴν ἀνάκρισιν ἐνήργησεν εἰς τὰ πλαίσια τῶν τυπικῶν καθηκόντων του,